

A large yellow ribbon graphic is centered on a black background. The ribbon is tied in a loop at the top, with two long tails extending downwards. The text is overlaid on the ribbon and background.

FUNDACIÓ FITA

**EL FLÂNEUR
a la FINESTRA**

Sessió nº 22

**PROFETES DEL PRESENT
Albert CARACO
Nicolás GÓMEZ DÁVILA
Miquel BAUÇÀ**

J. Jubert / JMa Uyà

24, OCTUBRE, 2018

(3) Profetes del present

Albert CARACO (1919-1971)

PROFETA del PRESENT

*“Vida errant, de jueu ric,
...sense casa i sense tomba”*

Constantinoble (1919)
Viena
Praga
Berlin (1925)
París
Hondures
Rio de Janeiro
Montevideo
Buenos Aires
París (1946-1971)
63 a.

Obres CARACO

Inés de Castro, Les Martyrs de Cordoue, Bel-Air, Río de Janeiro, 1941

Le Cycle de Jeanne d'Arc, suivi d'un choix de Poésies, Aristide Quillet, Buenos Aires, 1942

Le Mystère d'Eusèbe, Aristide Quillet, Buenos Aires, 1942

Contes, Retour de Xerxès, Aristide Quillet, Buenos Aires, 1943

Le livre des combats de l'âme, E. de Boccard, Paris, 1949

L'école des intransigeants, Nagel, Paris, 1952

Le désirable et le sublime, La Baconnière, Neuchâtel, 1953

Foi, valeur et besoin, E. de Boccard, Paris 1957

Apologie d'Israël. Tome 1: Plaidoyer pour les indéfendables, Librairie Fischbacher, Paris, 1957

Apologie d'Israël. Tome 2: La marche à travers les ruines, Librairie Fischbacher, Paris, 1957

Les races et les classes, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1967

Huit essais sur le mal, La Baconnière, Neuchâtel, 1965

L'art et les nations, La Baconnière, Neuchâtel, 1965

Le tombeau de l'histoire, La Baconnière, Neuchâtel, 1966

Le galant homme, La Baconnière, Neuchâtel, 1967

Les races et les classes, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1967

La luxure et la mort, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1968

Post Mortem, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1968

L'ordre et le sexe, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1970

Obéissance ou servitude, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1974

Ma confession, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1975

Supplément à la Psychopathia Sexualis, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1983

Simple remarques sur la France, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1975

La France baroque, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1975

La France baroque, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1975

L'homme de lettres, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1976

Essai sur les limites de l'esprit humain, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1982

Écrits sur la religion, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1984

Le semainier de l'agonie. Post Mortem, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1985

Abécédaire de Martin-Bâton, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1994

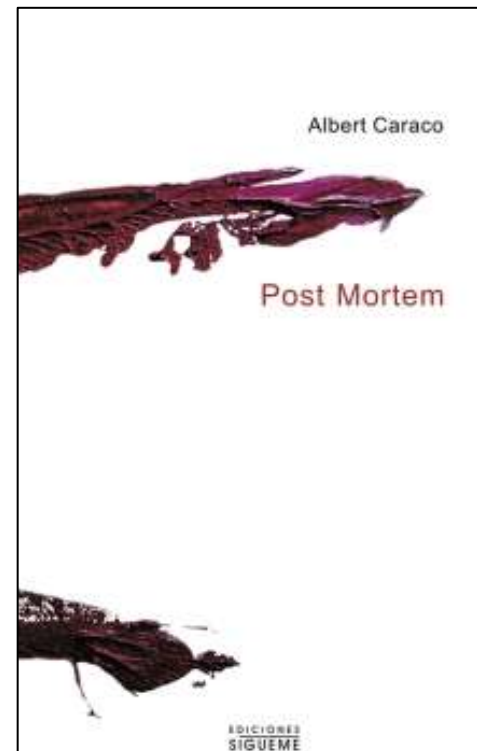
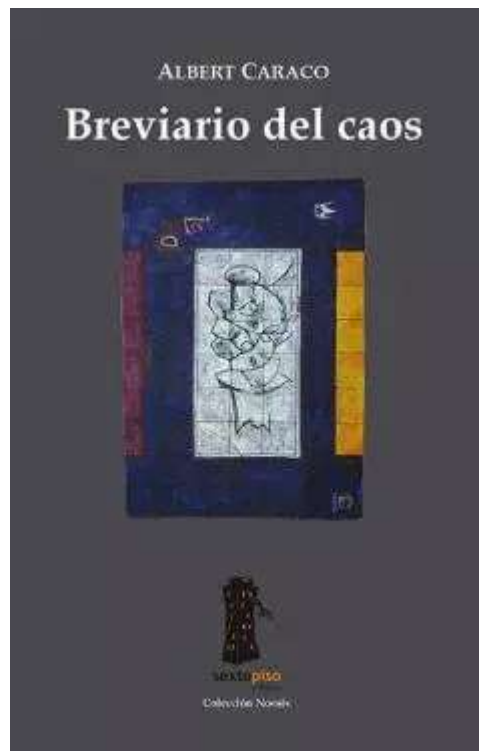
Semainier de l'incertitude, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1994

Bréviaire du chaos, L'Âge d'Homme, Lausanne, 1999

Semainier de l'an 1969 : du 10 mars au 27 juillet, L'Âge d'Homme, Lausanne, 2001

Journal de l'Emmuré, L'Âge d'Homme, Lausanne, 2010

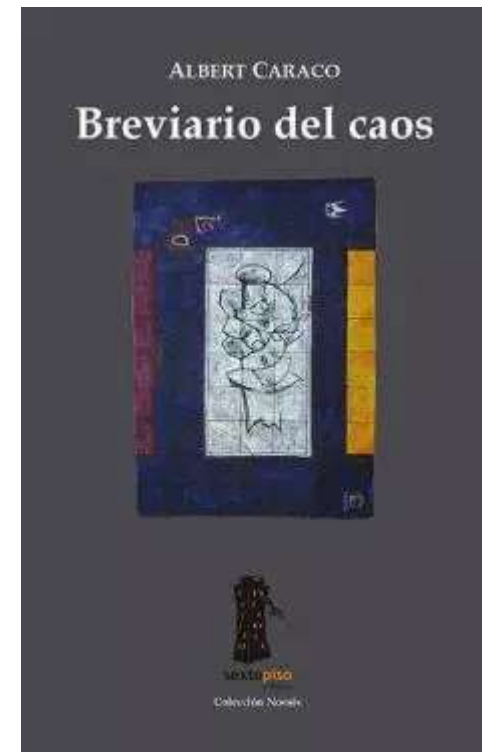
“Lire Albert Caraco est une épreuve dont on ne sort pas indemne”

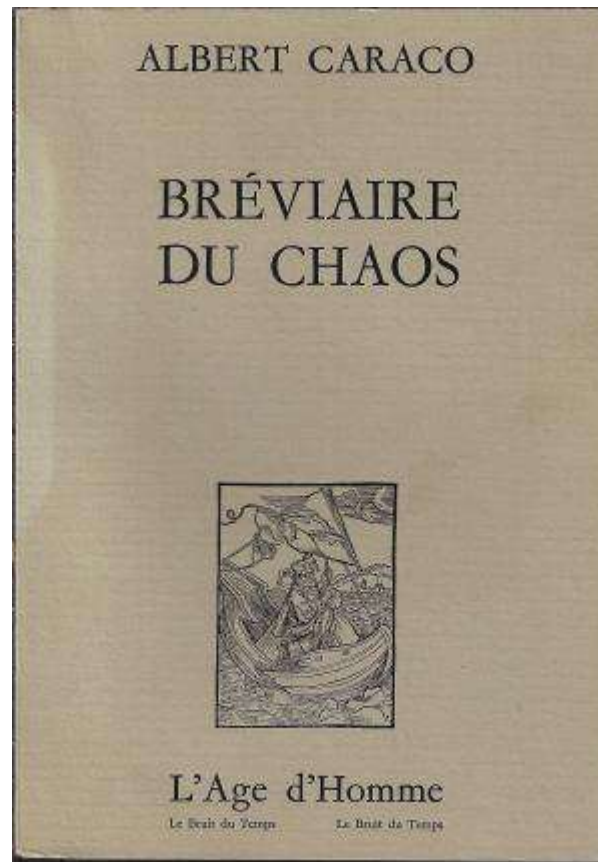
 EDICIONES
SIGUEME

“Lire ... est une épreuve dont on ne sort pas indemne”

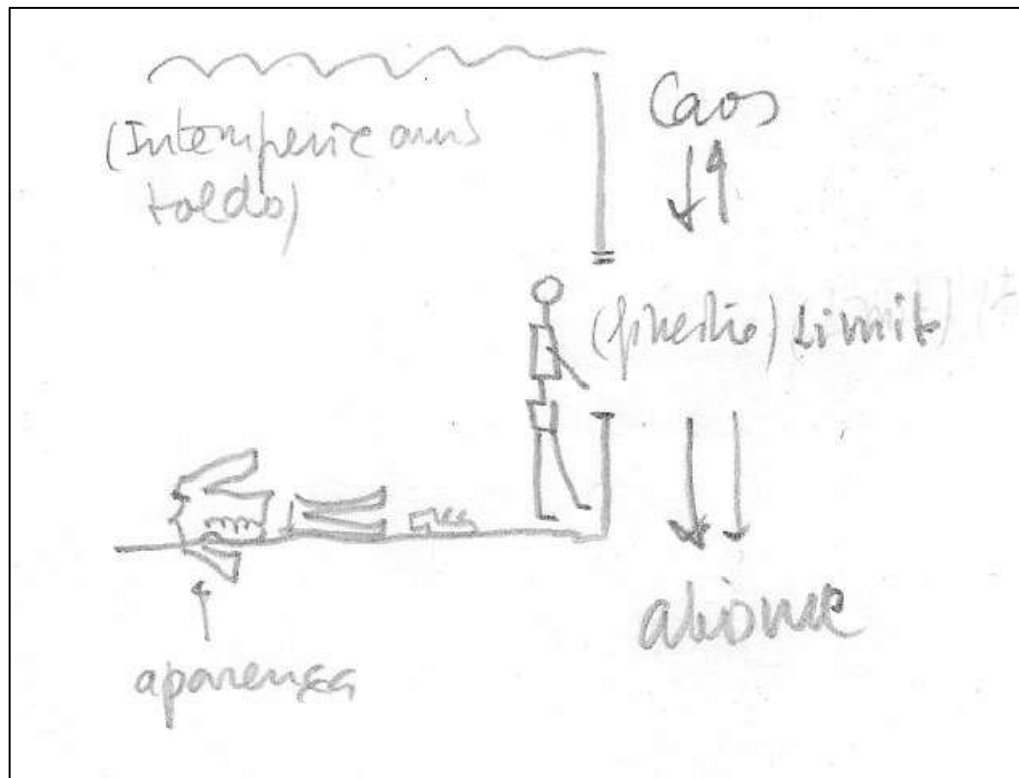

Llegir *BREVIARI del CAOS*
128 p. (119 fragments)

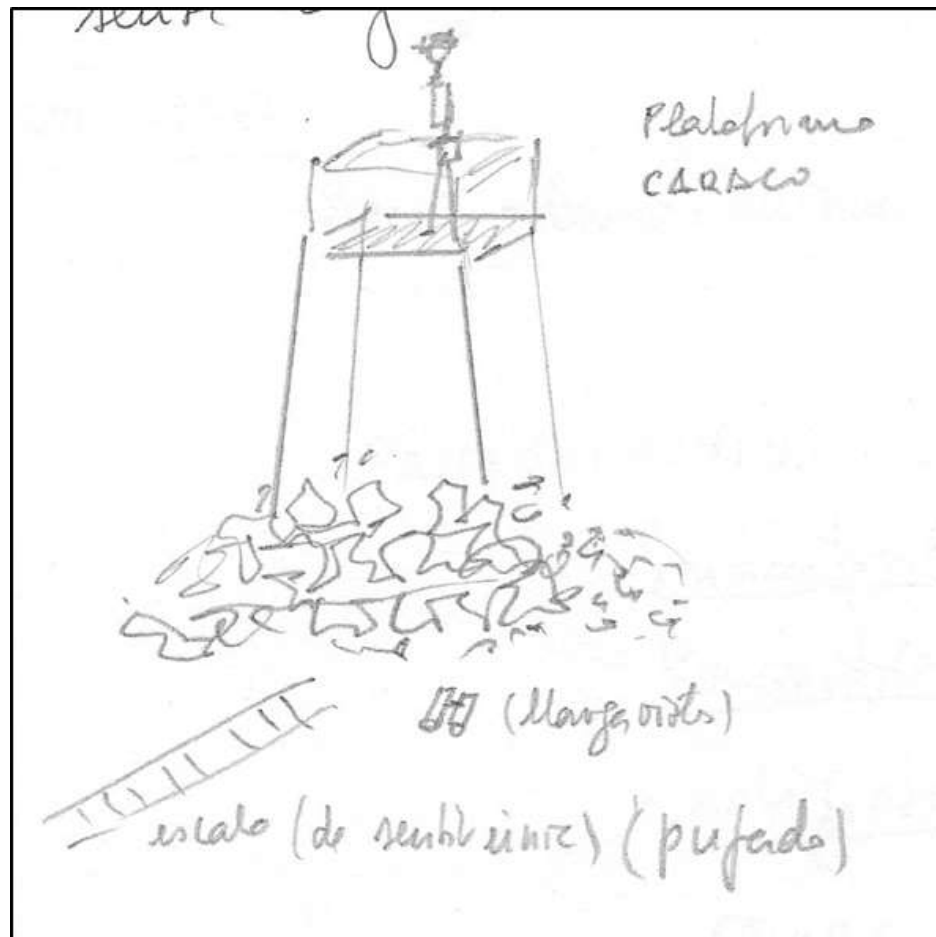
(1982)

CARACO, *flâneur* a la finestra

"... despullats per fora i buits per dins, amb l'abisme sota els nostres peus, amb el caos sobre els nostres caps" (p.12)

PLATAFORMA CARACO

Ontologia CARACO

classes d'humans (*massa de perdició*)

SONAMBULS (els que militen, **cecs de naixement**). Sense consciència de ser.

"Autòmates espermàtics"

RAONABLES I SENSIBLES (**nihilistes i anarquistes**). Viuen en dos plans.

"Saben que els manca; cerquen l'introbable".

RELIGIOSOS. *"Els que no saben més que mentir"*). Nascuts dues vegades.

"Sords en marxa"

RARS. Conscients de ser.

"Examinen les evidències i denuncien les impostures".

Sociologia CARACO

Els
A
L
I
A
T
S

Els **GOVERNANTS** (“Imbècils patètics”, “profund perversos”)

Els **COMERCIANTS** (somniaçuls + raonadors no sensibles)

Els **CAPELLANS** (propagadors de faules i de la fecunditat)

Els **IMBÈCILS** (obedients, consumidors, creients)

“Els governants volen súbdits, els comerciants volen consumidors, els capellans volen famílies”

L'ecumene CARACO

UNIVERS = creació de l'ATZAR

VIDA = EPIFENÒMEN (“La vida no és un dret, és un ABÚS/IMPOSICIÓ”) ***

HUMÀ = ACCIDENT (“**Animal metafísic**, portador d'**IDEES**”. “Prefereixen la **catàstrofe** abans que **el CANVI**”).
Animal capaç d'inventar allò que no és

IDEES (“Les idees estan més vives que els humans”. “Totes les nostres idees són mortíferes”)

Els **POBLES** = no són contemporanis. Massa de perdició. Agrupacions d'imbècils

GOVERNANTS, NEGOCIANTS i CAPELLANS = **enemics dels pobles**

La **MORT** = “el **SENTIT** de tota cosa” (la mort és un DRET)

CARACO

profeta del present

- Mort de la Religió cristista
 - Mort de les Arts
- Estem trossejats
 - Giren en cercle

el canvi CARACO

tasca dels RARS

- ***“Es tracta de ser i de sentir que s’existeix”*** (retorn als orígens)
- La caiguda de la bena i veure l’evidència.
- REPENSAR-HO TOT. Treball de SINTESI. (*“No hem tingut mai un Pare al Cel”*. *“Som orfes”*. ...*“La catàstrofe és necessària”*, ...)
- No creure en res (*“abdicar de la fe”*). **Restablir la Metafísica.**
- Renunciar als records. *“Sortir de la Història”* (Guió).
- Rebutjar l’obediència. Superar la família. No retrocedir.
- *“El diàleg és impossible”*.
- *“Immolar als que ens consagren a la perdició”*

el CANVI Caraco

tasca dels navegants del CANVI

- **Oblidem-nos de la JUSTICIA** (*“La idea d’allò just no ha sigut res més que un deliri”*)
- *“No en hi ha prou en tenir raó, és també necessari **sobreviure al present**”*. *“No acceptem morir vergonyosament”*.
- **El futur comença tres generacions després** d’iniciat el canvi en els RARS.
- *“**Tractem als nostres contraris tal com ells ens tracten: com vençuts**”*
- Sortir de la Història
- Restablir **l’ordre feminal** i la síntesi

Manifests CARACO

¡Benaaurats els morts!

¡Tres vegades maleits aquells que engendren!

¡Benaaurats els estèrils!

¡Vergonya pels religiosos!

¡Maleits els comerciants i els governants!

Viure és un abús, mai un dret.

L'humà és en primer lloc un **animal metafísic**,
sense cap altra tasca que tractar de **ser i sentir que existeix.**

Només tinc la carn que necessito per sentir-me existir.

...

CARACO 1971 (52 a.) suicidaire autèntic

“Si un matí el meu pare no es despertés, jo el seguiria de bon grat”
“El nostre deure comú és desaparèixer”

34, rue Jean Giraudoux, Paris XVIé
7 de setembre 1971

“Lire Albert Caraco est une épreuve dont on ne sort pas indemne”